

Poljubovanje pomeni pred vsem otročjo spoštljivost, katero smo Vam, kakor duhovnemu očetu in predstojniku dolžni, in Vam jo danes radi prinesemo v dar; poljub na dalje pomeni duhovno pokorščino, ki nas veže na Vas, ravnatelja in pastirja našega, in katero Vam danes ponižno za vselej obljubimo: v prvi vrsti pa je poljub znamenje ljubezni in duhovne edinstvi; ista ljubezen nas danes z Vami, kakor da bi imenitne zaroke obhajali, veže, da smo z Vami eno duhovno telo, čegar glava je Kristus.

Sv. pismo pravi: „Moj pravični pa iz vere živi“. In prav ta verna vdanost, katero smo zdaj v pričo Vas, visoki knez, tako svečano obljubili, naj bo zdaj in v prihodnje življenje naše. Sv. apostol Peter je nekda rekel Gospodu: Za teboj pojdem, kamor koli greš, — in če bi mi bilo umreti s teboj. Polni vere in zaupanja v Boga, ravno isto obljubo mi danes ponavljamo ter pravimo: Prezvzišeni knez, za Vami pojdemo, kamor koli greste, in če bi nam bilo umreti z Vami. Pristavimo še besedo Davidovega službenika Etaja: „Na katerem koli kraju boš ti, moj gospod kralj, bodi si ali v smrti ali v življenji, ondi bo hlapec tvoj“. In kakor sta Aron in Hur, ko sta videla pešati roke Mojzesove, podpirala roke njegove od obeh strani: isto tako bomo tudi mi, vsak na svojem torišči, v svoji službi in v svojem poklicu, Vaše roke podpirali od vseh strani, pomagajoč Vam vedrega lica in veselega srca v vsaki reči, katero boste zapovedali, da ne opešajo roke Vaše, dokler nam solnce ne zajde.

Živili tedaj, prevzvišeni in visoko častiti knez! Živili in trikrat živili zdravi in srečni dolgo let, blagoslovljeni od Gospoda vselej in povsod in vseh rečeh! Amen — Amen!

(Dalje prih.)

Gospodarske stvari.

Detelja in njeno seme.

Detelja je za živinorejca velike važnosti in le škoda, da se v nekaterih krajih premalo čišla. Detelja najbolj raste na težki zemlji, in le na peščeni, kameniti zemlji ne stori, ker zahteva mnogo vlage.

Detelja nam zemljo vzboljša, med tem, ko jo vse druge rastline več ali manj izmolzejo. Seme se seje navadno iz začetka sušca, na oral se ga 7—10 litrov potrebuje, ter se sme le vsako 4. ali 5. leto na eni in tisti njivi sejati.

Kdor seme kupi od ptujca, naj bo previden, da si škode ne napravi. Brezvestni prodajalci ga s starim semenom in tudi s peskom mešajo.

Neki rjavi pesek je namreč deteljnemu semenu celo podoben. Staro seme je rjavo pa če se hrani na suhem in zračnem kraju, ohrani

se kaljivo več let, toda najboljše je, da vzameš nekaj zrn, jih prešteješ in deneš na toplem prostoru v vlažno zemljo cimiti. Kmalu boš prepričan, koliko ga bo cimilo. Ker daje deteljno seme mnogo dela, preden ga moremo iz plev izmlatiti, zato je tudi vedno drago; liter velja 50—60 kr.

Nekateri pleve na peči sušijo in potem izpšejo v stopah, vsled tega zgubi pa mnogo semena kaljivost.

Prav izvrstne so mlatilnice nalašč za deteljne pleve, pa za posamezne so predrage, ker velja vsaka po 100 gld.

Tudi z navadno mlatilnico se lahko zmlati; mizica, na kateri se snopje vlaga, privzdigne se in na vsaki strani ena deska pribije. Za tem se pleve vsipavajo ter se 3—5krat premlatijo in potem na mlinu prevejajo. Trije delavci ga lahko z navadno mlatilnico na dan en merik izmlatijo. V krajih, kjer gospodarji več semena pridelujejo, bilo bi svetovati, naj bi si k mlatilnici še tako znan „Klee-Enthüllungsmantel“ omislili. Dobi se v vseh večjih tovarnah in velja 15 gld. Če frišno deteljo živini krmimo, tedaj je potrebno, da se ji nekaj zrezane slame primeša. Frišna detelja rada napne živino, za to pa je goltna cev gotova pomoč. Da se detelja v kozoleh in ostrvah najboljše suši, to je vsakemu znano, kajti pri sušenju na zemlji podrobijo se vsled obračanja drobna peresca, in če ni popolno suha, pa se rada vžge in splesni, ter postane tako živini škodljiva.

F. P—k.

Sejmovi. Dne 1. marcija v Cirkovicah in v Slov. Gradci. Dne 3. marcija v Loki, v Mariboru, v Lučanah, v Račah, v Oplotnici in na Vranskem. Dne 4. marcija v Radgoni za konje. Dne 5. marcija v Lučanah in na Ptuji in dne 6. marcija pri sv. Petru pod sv. Gorami.

Dopisi.

Iz Velike Pirešice. (Volitve.) Pri nas se bodo vršile dneve 10. in 11. prihodnjega meseca volitve v občinski zastop. Dne 10. marca voli tretji in dne 11. pa drugi in prvi razred. Borba bode huda, kajti nasprotniki, to je nemčurji, napenjajo vse svoje moči, samo da bi krmilo občine v svoje roke dobili. Se ve, da tudi mi ne držimo rok križem, toda mi ne moremo in nočemo delati s takim orožjem, kakor nemčurji. Mi opominjamo in podučujemo ljudstvo, resnično, pošteno in javno, stavimo grde laži na beli dan, in kakor se vidi, bode udarec, namenjen od nemčurjev nam, zadel le njih same in to toliko sramotnejše, kolikor silnejše zdaj delajo. Treba je samo, da storijo naši možje vsakteri svojo dolžnost. Možje, volilci Velike Pirešice, pokažite zdaj, da ste možje, da

ste Slovenci. Pokažite možko, da ste vrli sini naše mile matere; pokažite, da ste poštenjaki, kakor ste vsekdar bili, da nečete biti za hlapca zagrizenim nemčurjem! Pridite v dan volitve vsi, nobeden ne sme doma ostati, in volite srčno, nebojte tiste može, katere vam bode volilni odbor nasvetoval, po svojem prepričanju, po vaši prosti volji, kajti vsi so poštenjaki in čvrsti, nepremakljivi možje, dobri kristjani, in nevpogljivi slovenski korenjaki. Ne bojte se zamere nemčurjev, kajti oni so vam le tako dolgo prijatelji, dokler njim služite, oni nimajo srca za nas. Ne bojte se toraj zamere nemčurjev; bojte se toliko več zamere čalega naroda slovenskega, bojte se zamere Boga. Sveta dolžnost je vsakega kristjana, da ljubi svoj rod, da se poteguje za njegove pravice, in sveta dolžnost je toraj tudi vaša, da pokažete pri volitvah, da ste zavedni Slovenci; da ljubite svojo drago domovino, da vam ni mar jeze nemčurjev. Še enkrat vam kličem: bodite vrli narodnjaki, in ostali bodejo poštenjaki slovenski, in vaša imena bodejo slovela po vsem slovenskem svetu. Ali tudi one, kateri bodejo izdajalci naroda svojega, kateri bodejo bolj ljubili nemčurje in njih po slušali, tudi onih imena bodemo naznanili vsem ljudem, celemu slovenskemu svetu, da bodo Slovenci izvedeli, koliko je odpadnikov v naši občini.

Od Kapel blizo Brezice. (Občinske volitve.) Kakor je že znano, smo pri nas zdaj že drugi pot volili obč. odbor. Po dolgem odlašanju je vendar že enkrat napočil dan volitve; to je bilo dne 4. svečana t. l. Da se je naš g. župan dosta pripravil za silni boj volitve, to je že bralcem znano, toda če ravno nekdanj topničar, vendar svoje nemške trdnjave ni mogel okovariti. Zato lahko rečemo: nemška trdnjava se je začela rušiti in se bo porušila, toraj, dragi rojaki, mi smo lahko ponosni na to, da smo se tako dobro na dan volitve obnašali tokrat. Vam, dragi bratje, naznanjamo, da smo naše sovražnike, ki nam hočejo besedo materno zatreti, enkrat v manjšino potisnili, kajti je dobila desnica 13 odbornikov, levica pa samo 5. G. županu so pomagali in v nemški rog trobili gg.: Franc Krošelj, po dom. Štef, prej prvi „rot“, Fran Sorčič, po dom. Lah mlaji, Franc Perkovič in Anton Požar. Te štiri si je torej g. župan pridobil, in so mu dovolj dragi odborniki. Škoda je pač toliko truda, kakor ga je naš g. župan imel, pa tudi njegovi mešetarji. Gotovo ni mnogo noči mirno spal, ker ga je prihodnja volitev plašila. Vam, dragi farani, hvala, da ste se tako možgato potegnili za svoj rod, ostanite vedno zvesti Bogu, narodu in cesarju. Hvala pa tudi Vam, dragi slogonski bratje, ki ste nam mnogo pomagali do zmage. Hvala Vam, dragi Dobovčanje, da niste ubogali klica našega g. župana, ostanimo si zvesti

in zložni. Tako bomo vselej zmagali in se otresli naših nemških jerobov. Bojzince pa obžalujem, da so se dali premotiti in se podali v tujo občino volit.

S Kozjaka. (Nova naša občina.) Nam je po večletnem upanju le-to za čas sicer splavalo po vodi, nekaj iz tega uzroka, ker se Celjski okraj brani mejo pod severno stran čez vrh namekniti, največ pa iz straha zbeganih kmetov, da bi morali tisoče stroškov nositi za odpisilo iz peterih dačnih krajev. Za ta strah so pa silno skrbeli Vitanjski tržani, kateri se neki silno bojijo razne dohodke radodarnih gorjancev zgubiti. Zato pa ljudem ni predebela nobena laž. In ubogi hribovec, ki si potoval in še bodeš meril dalnja pota iz izvanredne samotne visočine, da prideš k svojemu županstvu v nižave na petero krajev, do 2 ure truda polnega pota, ter plačuješ na vse strani mnoge občinske potrebščine, šole itd. Če pa kaj vračila potrebuješ, tedaj se ti najrajši le hrbet obrača. Neki kočarski faran, ki poseduje grajska posestva in advokaturu v Celji, brani se neki te samostalne občine strastno, potem so si še pridobili dva časti lakomna možiceljna, da za nje delujeta in zavirata dve pošteni domači občini. — Upamo pa vendar zmagati z božjo pomočjo, saj se svet še vedno obrača. Slišali smo tudi, da ako misli naše nove občine, cele sv. Joške fare Celjski okraj stalno se braniti, da nas željno sprejme okraj Šoštanjski, in če nam, kakor čujemo, zato, ker mu z našo novo občino ne priraste nobena okrajna cesta, še hoče posebno za našo novo k okraju pridobljeno občino okrajno doklado za vselej zadatno polajšati, potem pač imamo uzroka dovolj, da se pridružimo slavnej Šaleški dolini, kamor imamo k okrajni gosposki najbližje.

Iz Ruš. (Spominj in opominj.) V naši župniji imamo že nekaj let „Kmetско bralno društvo“ in to je že v začetku svojega obstanka zaslovelo radi narodne zavesti in navdušenosti svojih udov. V zadnjem času dobilo je to društvo tudi lepe, reči moramo, izvrstne prostore, ki jih še v marsikaterem mestu ne najdeš. To in pa prijazno vabilo odbora napotilo je tudi nas, da smo se udeležili veselice, ki se je priredila dne 29. grudna preteklega leta. No, našli smo zares, krasno in okusno okinčane prostore, vrlega predsednika, še nekaj odbornikov, pridne pevce ali drugih udov smo zaman izkali in pričakovali. In to nas je užalilo. Dozdeva se nam, da ste že pozabili namen svojega društva, kojemu je v prvi vrsti naloga, da Vas približuje in seznanja, da si blažite sree pri ubranem petju in pridobite ta ali oni dobri nauk iz dobrih govorov. V čast si mora šteti društvo, da ima tako vrle in dobro vežbane pevce, a škoda je, da pojejo le večinoma za-se in stenam. Bližajo se zopet volitve, nasprotniki

naši pritiskajo z vsemi mogočimi in nemogočimi sredstvi na nas, le mislimo na društvo „Südmark“; koliko hvaležnega gradiva govornikom in koliko zlatih zrn nabrali bi si lahko poslušalci. Vsak izmed zavednih slovenskih kmetov ve, da se je nam treba tem ožje, ko možno, skleniti eden drugega, da zmagnjemo in ostanemo trdni v mogočem navalu nasprotnika; vsak naj bi torej delal na to, da se vedno bolj in bolj združujemo. Naravna naša središča so naša kmetška bralna društva, katerih zborovanj se je torej treba marljivo udeleževati. Berite Erjavčev potopis: „Na kraški zemlji.“ Tako je bilo o svojem času tudi pri nas; upajmo, da bode tudi v bodočnosti.

Iz Kostrivnice. (Spremembe.) Pod slovenskim orjakom Bočem so se v preteklem letu žalostne in vesele spremembe godile. Č. g. rajni župnik Gaspar Lesjak je v svoji zapuščini za dušni blagor svojih faranov skrbel, in je v svoji oporoki toliko denarja zapustil, da se je meseca novembra na njegove stroške ponavljanje sv. misijona obhajalo in sicer po č. g. lazaristih od sv. Jožefa. Tudi za nove zvonove k tukajšni farni cerkvi so raj. gospod 400 gld. volili. Bog njim to v večnosti obilno povrni! Žalostna fara, bivša udova je zopet oveseljena po novem č. g. župniku Valentinu Jaricu. Vrli Kostrivničanje so svojega dušnega pastirja dostojno sprejeli. Pri g. Kupniku v Podplatu — gostilničarju — so jih obč. odborniki, pod farno cerkvijo pa g. učitelji s šolsko mladežjo sprejeli. 26. januarja so bili slovesno umeščeni č. g. dekan so njim izročili kot pooblaščenec preč. knezo-škofijstva dušoskrbje te župnije. V ginljivih besedah so razlagali dolžnosti faranov do svojega dušnega pastirja in nasprotno, dolžnosti dušnega pastirja do svojih ovčic. Dal Bog, da bi se vresničile njihove besede, da bi se nobena njim izročena ovca ne pogubila. Zgorej je omenjeno, da so rajni g. župnik 400 gld. za nove zvonove darovali, prejšnji g. župnik F. Ferencak celo 500 gld. to je že nekaj. Po nekoliko požrtvovalnosti tukajšnjih faranov bi se dalo toliko denarja skupaj spraviti, da bi se veseli glas novih zvonov še to leto daleč okoli s prijaznega holmea po hribih in dolinah razlegal.

Sv. Jurij ob Ščavnici. (Vodnikov večer) tukajšnjega bralnega društva se je kaj sijajno obnesel. Pohvaliti nam ni samo odbora, kateri je tudi vrlo izpeljal, kar je obljubil, ampak tudi zavedne tukajšnje prebivalce, ter druge goste iz bližnjih krajev, kot od Male nedelje. Negove in Kapele. Zapazili smo med temi več č. g. duhovnikov, g. učiteljev, ter obilo domačih in tujih kmetov. Predsednik bralnega društva g. Jernej Košar pozdravil je došle goste s prisrčnim in dobro premišljenim govorom, omenjal vzroke, zakaj se je ustanovilo pred dvema letoma tukaj bralno društvo, da

se ljudstvo na narodni podlagi omika in olika, ter je kot glavno sredstvo našteval tukaj lepo društveno knjižnico, katera naj bi se pridno rabila, in razne časopise. Vmes šibal je pa tudi iste mlačneže, kateri kaj radi trdijo, da slovenskih pisem ne razumijo, ker se za pravilni svoj jezik ne pobrigajo. Slavnostni govor imel je č. g. Jernej Frangež, v katerem je omenil v kratkih potezah Vodnikov životopis, ter pogovoril nadalje njegove zasluge za slovenski narod kot pesnik, jezikoslovec i dr. Slednjič spominjal se je še smrti najslavnejšega rojaka sv. Jurija ob Ščavnici, namreč g. Davorina Trstenjaka, kateri je 3. svečana t. l. umrl. Iz med pesniškega dela, pri katerem so pokazali domači pevci, kaj zamorejo, imenovati nam je v prvi vrsti „Vodnikov venec“ s spremljanjem glasovirja, kateri se je moral ponavljati. Zraven tega peli so se prav pobro zbori: Kocijančičev „Venec narodnih pesni“, Vilhar: Slavjanska i dr.; zatem četverspevi: Mrak, Večerna, Ruža u pustinji, ter samospjev „Nezakonska mati“ s spremljanjem glasovirja. Iz celega pevskega dela smo pa izprevideli, da našim pevcem volje ne manjka, zategadelj kličemo jim: vrlo naprej! Pri prosti zabavi imeli smo se dobro v pozno noč z govori, napitnicami, resnimi in šaljivimi pesnimi in čas minil nam je prehitro, da smo se morali raziti. Bodi tedaj v imenu odbora še enkrat izrečena vsem gg. obiskovalcem gostom in domačinom prisrčna zahvala, ter jih prosimo uže zanaprej, da nas blagovolijo počastiti tudi v prihodnje, znabiti po letu, ako bo nam mogoče kako večo veselico s tombolo in če Bog da, tudi s kako glediščno igro prirediti! — c.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Načelnik kluba, v katerem so slov. drž. poslanci, grof Hohenwart, je dobil od Nj. veličanstva visoko odlikovanje: veliki križ Leopoldovega reda. To je brž pohvala za grofa pa tudi za vse poslance, ki so v njegovem klubu. — Nasipe, ki še obdajajo Dunaj, misli vlada odpraviti in je to za mesto sila imenitno, kajti zniža se s tem ob enem dac in mesto se poslej lahko še razširja. — Kakor nam, tako se dozdeva tudi večim drž. poslancem, da je učnina za srednje šole, 30—50 gld. na leto, previsoka, toda minister za uk in bogočastje se še obotavlja nje znižanju. — Na drž. obrtni šoli v Gradci prične se s 1. dnem marcija poduk za učitelje, ki želijo kedaj podučevati na kaki obrtni šoli, in trpi poduk do konca julija. — Nemški „narodnjaki“ v Gradci niso nič veseli češko-nemške sprave ter še bije njih vodja, slov. odpadnik dr. Derschata, slej. kakor prej na bojni bobenj zoper sedanje ministerstvo. — Koroški Nemci so še tudi polni „duha vojske“ in njih prerok, pl. Dumreicher zago-